

ارزیابی هیستوپاتولوژیکی اثر اسانس گیاه نعناع فلفلی بر التیام زخم جلدی عفونی شده با مخمر کاندیدا آلبیکنس در موش صحرایی

نازیلا فرهنگی قلعه‌جویی^۱، محمد رضا فرهیبور^{۲*}، مسلم نیربزندۀ^۳

عفونت در این زخمهای دلیل عمدۀ مرگ و میر در افراد آلوده است (۱۷). یکی از این عوامل عفونت‌زا، مخمر کاندیدا آلبیکنس می‌باشد که در شرایط محیطی ویژه، قادر است تا از فرم فرست طلب به فرم پاتوژن تبدیل گردد و در نهایت ایجاد عفونت نماید. یک زخم باز می‌تواند محیطی مناسب از نظر رطوبت و مواد غذایی برای کلوزنیازیون عامل بیماری‌زای مذکور باشد. از این رو مدیریت زخمهای باز در طول دوره درمانی می‌تواند به مهار عفونت کمک نماید (۷).

امروزه روش‌های درمانی متنوع بویژه استفاده از آنتی‌بیوتیک‌ها جهت کترول عفونت کاندیدایی به کار برده می‌شوند. از سوی دیگر مقاومت چند دارویی در میان پاتوژن‌های میکروبی، به یک نکرانی جهانی مبدل شده است (۱۶).

کاندیدا آلبیکنس (*Candida albicans*) فلور طبیعی غشای مخاطی است (۱). این ارگانیسم یک پاتوژن فرست طلب می‌باشد به این ترتیب که تغییر در شرایط محیطی مانند نقص شدید سیستم ایمنی، می‌تواند آن را به شکل مهاجم تبدیل نموده و مسبب پیشرفت عفونت‌های مزمن و غیر قابل درمان و حتی مرگ گردد (۱۷). آزول (Azol) و مشتقات آن بویژه فلوکونازول (Fluconazole) به دلیل ویژگی راکد کنندگی فعالیت قارچی، در هر دو شکل موضعی یا دهانی در درمان عفونت‌های کاندیدایی مورد استفاده قرار می‌گیرند (۱). عدم دسترسی آسان و گران بودن داروها، اثرات جانبی و بویژه توسعه مقاومت دارویی منجر به استفاده از مواد بیولوژیکی به عنوان راه حل‌های جایگزین گردیده است. در این میان به نظر می‌رسد گیاهان و ترکیباتی که

چکیده

عفونت‌های زخم ناشی از کاندیدا آلبیکنس (*Candida albicans*) در سال‌های اخیر رشد چشمگیری داشته است. گران بودن داروها، عوارض جانبی ناشی از آن‌ها و به ویژه توسعه مقاومت دارویی، سبب شد تا استفاده از مواد بیولوژیک به عنوان راه حل‌های جایگزین مطرح گردد. بررسی‌ها نشان می‌دهند که اسانس برگ گیاه نعناع فلفلی (*Mentha piperita*) به دلیل داشتن فلاونولید و متول اثرات ضدبacterیالی از خود نشان می‌دهد. در این مطالعه که بر روی ۱۰۰ موش صحرایی نر نژاد ویستان‌بامانگین وزنی ۱۹۵-۲۰۵ گرم انجام گرفت، پس از ایجاد بیهوشی عمومی، یک زخم مریع شکل با ابعاد ۱/۵ در ۱/۵ سانتی‌متر در محل بین دو کتف ایجاد شده و بالافاصله با ۰/۱ میلی‌لیتر از محلول حاوی $1/5 \times 10^{-7}$ واحد تشکیل دهنده پرگنه مخمر کاندیدا آلبیکنس عفونی گردیدند. سپس موش‌های صحرایی آزمایش در چهار گروه ۲۵ تا یکی شاهد، کترول و گروه‌های تحت درمان با پمادهای $1/10$ و $1/3$ ، و هر گروه خود به ۵ زیرگروه ۵ تا یکی (گروه‌های نمونه برداری در روزهای مختلف) به طور تصادفی تقسیم شدند. در طول اجرای طرح، در پایان روزهای ۴، ۱۲، ۲۰ و ۲۵ از زخمهای گروه‌های مختلف، به منظور بررسی‌های هیستوپاتولوژیک، توسط پانچ مخصوص بیوپسی، نمونه اخذ گردید. بر اساس یافته‌های آسیب شناختی، اسانس نعناع فلفلی در شکل موضعی موجب کاهش معنی‌دار میزان آماس، مهاجرت لکوسیت‌ها، و همچنین افزایش معنی‌دار نوزایش عروقی، بافت پوششی، مهاجرت فیبروپلاست‌ها در مقایسه با گروه شاهد گردید. اسانس نعناع بخصوص در دوز بالاتر ($1/3$)، موجب افزایش فاکتورهای آسیب شناختی موثر بر روند ترمیم زخم عفونی با کاندیدا آلبیکنس در موش صحرایی گردید. واژگان کلیدی: نعناع فلفلی، کاندیدا آلبیکنس، التیام زخم، موش صحرایی.

تاریخ دریافت: ۹۲/۱۰/۲۳ تاریخ پذیرش: ۹۳/۲/۱۶

مقدمه

عفونت زخم و مخاطرات ناشی از آن همیشه محققان را به دلیل ایجاد مشکلات سلامتی برای انسان به چالش کشانده است. بطوریکه تخمین زده شده که در حدود ۱ تا $2/2\%$ مردم در کشورهای در حال توسعه، از زخمهای مزمن رنج می‌برند و

۱- دانشکده علوم پایه، واحد ارومیه، دانشگاه آزاد اسلامی، ارومیه، ایران.

۲- گروه علوم درمانگاهی دامپزشکی، واحد ارومیه، دانشگاه آزاد اسلامی، ارومیه، ایران.

mrf78s@gmail.com

۳- گروه پاتویولوزی دامپزشکی، واحد ارومیه، دانشگاه آزاد اسلامی، ارومیه، ایران.

تهیه پماد پایه

به منظور آماده‌سازی پمادهای درمانی ۱/۵ و ۳ درصد، به ترتیب ۱/۵ و ۳ سی سی از اسانس خالص تهیه شده از برگ های گیاه نعناع به ۱۰۰ گرم پماد پایه که از قبل تهیه شده بود، اضافه گردید. پماد پایه از ترکیب ۷۰ گرم واژلین و ۳۰ گرم اوسرین آماده شده بود(۱۳ و ۷).

حیوانات مورد آزمایش

۱۰۰ سر موش صحرایی نر نژاد ویستار با محدوده وزنی ۱۹۵-۲۰۵ گرم و محدوده سنی ۹ الی ۱۱ هفته از محل نگهداری حیوانات آزمایشگاهی دانشکده دامپزشکی دانشگاه ارومیه تهیه گردیدند. حیوانات به مدت ۱۰ روز در قفسه های جداگانه در محل آزمایش به منظور تطابق با شرایط محیطی جدید نگهداری شدند. قفس های نگهداری حیوانات از نظر شرایط دمایی (22 ± 3 درجه سانتیگراد)، رطوبت (60 ± 5 ٪) و نوردهی (۱۲ ساعت تاریکی و ۱۲ ساعت روشنایی) در شرایط استاندارد بودند. در طول تحقیق حیوانات به شکل دستی، توسط غذای مخصوص حیوانات آزمایشگاهی تعذیه گردیدند و به آب و غذا دسترسی آزاد داشتند. پرتوکل این مطالعه مطابق اصول اخلاقی مورد تائید کمیته های بین المللی حمایت از حقوق حیوانات آزمایشگاهی انجام گردیده است.

نحوه تیمار زخم ها

پس از ایجاد زخم، تمام موش ها به طور تصادفی به چهار گروه ۲۵ تایی تقسیم شدند. گروه اول (شاهد) هیچگونه درمانی را دریافت نکردند؛ گروه دوم (گروه کنترل) با استفاده از پماد پایه حاوی ترکیب ۷۰ گرم واژلین و ۳۰ گرم اوسرین، گروه های سوم و چهارم (گروه های تحت درمان) به ترتیب با پمادهای حاوی ۱/۵ و ۳ درصد اسانس گیاه نعناع فلفلی تیمار شدند. در حدود ۱ گرم پماد به طور موضوعی، به شکل روزانه (یک بار در روز) بر روی محل زخم تا زمان بهبودی کامل قرار داده شد(۱۶ و ۶).

از گیاهان مشتق شده اند راه حل های مناسبی برای درمان بیماری های عفونی مقاوم باشند (۱۵). یکی از گیاهانی که برخی خواص دارویی آن به اثبات رسیده است اسانس گیاه نعناع فلفلی (*Mentha piperita*) از تیره نعناعیان می باشد. این گیاه به دلیل دارا بودن متول (*Menthone*، متون (*Menthol*)، ترکیبات فنول و فلاونوئید (*Phenol/flavonoid*)، همچنین اکسید کننده هایی مانند پیریتنون اکسید (*Piperitenone oxide*) و ترپن ها (۲۰ و ۴) می تواند فعالیت های مهاری در برابر باکتری ها (مانند استافیلوکوکوس اورئوس و باسیلوس سرئوس)، ویروس ها (مانند آنفلوآنزا و هرپس) و قارچ ها (مانند کاندیدا و آسپرژیلوس) داشته باشد (۱۹ و ۵).

در بررسی حاضر اثرات ضد قارچی اسانس نعناع فلفلی بر عفونت های جلدی کاندیدا آلبیکنس در شرایط آزمایش بر روی نمونه موجود زنده به شکل آسیب شناختی مورد مطالعه قرار گرفته است.

مواد و روش کار

آماده سازی اسانس گیاه

برگ های تازه گیاه نعناع فلفلی در خردادماه سال ۱۳۹۲ از باغ گیاهان دارویی شهرداری ارومیه جمع آوری و شستشو گردیده و پس از تایید دپارتمان علوم گیاهی و کشاورزی دانشگاه ارومیه، در سایه و در دمای اتاق ($23-24$ درجه سانتیگراد) خشکانیده و خرد شدند؛ سپس به منظور تهیه اسانس گیاه به مقدار مورد نیاز، در هر بار اسانس گیری در حدود ۱۰۰ گرم از پودر گیاه نعناع فلفلی در بالن نیم لیتری دستگاه کلونجر ریخته شد و مقدار سه تا شش برابر وزن گیاه به آن آب اضافه گردید. اسانس موجود در گیاه با استفاده از دستگاه کلونجر به مدت ۵ ساعت استخراج شد. اسانس بدست آمده پس از آبگیری با سولفات سدیم آندرید، درون شیشه رنگی کوچک جمع آوری گردید و تا روز ساخت پماد در یخچال نگهداری گردید (۲۰).

(به منظور کلونیزاسیون مخمر) درمان موضعی آغاز گردید.
۱۶ و ۶.

تهیه مقاطع هیستوپاتولوژیک

در روزهای ۸، ۱۲ و ۲۰ پس از جراحی از زخم‌های گروههای شاهد، کنترل و درمان نمونه‌ی بافتی برداشته شد(۱۶). بدین ترتیب که ۵ حیوان بطور تصادفی از هر گروه انتخاب می‌گردید و پس از ایجاد بیهوشی به روش ذکر شده و انجام عمل اسکراب معمول جراحی، تحت شرایط آسپتیک توسط پانچ بیوپسی، نمونه‌ای به قطر ۷mm از تمام ضخامت بافت التیامی اخذ می‌گردید. نمونه بافتی اخذ شده به منظور پایدار کردن در فرمالین با فر ۱۰٪ قرار داده شده و به آزمایشگاه پاتولوژی جهت انجام سایر مراحل آماده‌سازی و تهیه مقطع منتقل گردید. پس از تثییت و قالب گیری نمونه‌های بافتی در پارافین، توسط میکروتوم مقاطعی به ضخامت ۵ میکرومتری تهیه و به روش هماتوکسیلین - اثوزین (جهت شمارش سلولی) رنگ‌آمیزی گردید(۱۶). در این پرسنی پارامترهای آسیب‌شناسنخانی نشان‌دهنده پیشرفت ترمیم از جمله نوزایش عروقی، سلول‌های التهابی، میزان تشکیل لایه شاخی و ضخامت آن، مهاجرت فیبروبلاستی، حجم توده کلاژن و میزان بلوغ کلاژن بر اساس رتبه‌بندی گزارش گردید (جدول ۱)(۱۳).

آماده‌سازی سوسپانسیون مخمر

در ابتدا، سویه استاندارد کاندیدا آلبیکس (PTCC 5022) بر روی محیط کشت ساپورود دکستروز آکار همراه با کلارامفنیکل به مدت ۴۸ ساعت در دمای ۳۷ درجه سانتیگراد کشت داده شد. سپس با استفاده از کلونی‌های ظاهر شده، استاندارد نیم مک فارلند تهیه گردید(۳).

نحوه ایجاد زخم

پس از القای بیهوشی عمومی با تزریق عضلانی ۵mg زایلazin ۰٪ و ۵۰mg کتامین٪، موش‌ها به صورت شکمی بر روی میز جراحی قرار گرفتند و سپس سطح پشتی موش‌ها از ناحیه بین دو کتف تا ایلثوم آماده سازی و اسکراب جراحی شد. پس از آماده سازی محل زخم و ضد عفونی نمودن محل زخم با الکل ۷۰٪، زخم تمام ضخامت به شکل مربع (۱/۵×۱/۵cm) در ناحیه بین دو کتف ایجاد گردید. بلاعاقله پس از ایجاد زخم، محل زخم توسط ۰/۵ml از سوسپانسیون مخمر کاندیدا آلبیکس آلوده گردید. سپس موش‌های مورد آزمایش در چهار گروه ۲۵ تایی (شاهد، کنترل و دو گروه تحت درمان با پمادهای ۱/۵ و ۰/۳٪) به طور تصادفی تقسیم و هر گروه خود به ۵ زیرگروه ۵ تایی (گروههای نمونه برداری در روزهای ۸، ۱۲ و ۲۰) تقسیم شدند. بعد از سپری شدن ۲۴ ساعت

جدول ۱- پارامترهای آسیب‌شناسنخانی نشان‌دهنده پیشرفت ترمیم زخم و نحوی رتبه‌بندی آنها

امتیاز	سلول‌های الهایی	نو زایش عروقی	فیبروبلاست	کلازن	تشکیل بافت پوششی
۰	عدم حضور	عدم حضور	عدم حضور	عدم حضور	ضخیم شدن لبه‌های برش
۱	خفیف (اطراف بافت) خفیف (بافت زیر جلد)	خفیف (بافت جوانه‌ای)	خفیف (بافت جوانه‌ای)	عدم حضور	مهاجرت سلول‌های پوششی کمتر از ۵۰٪
۲	خفیف (بافت جوانه‌ای) و خط دمارکاسیون	خفیف (بافت جوانه‌ای)	خفیف (بافت جوانه‌ای)	حداقل (بافت جوانه‌ای)	مهاجرت سلول‌های پوششی بیشتر از ۵۰٪
۳	متوفی (بافت جوانه‌ای) و خط دمارکاسیون	متوفی (بافت جوانه‌ای)	متوفی (بافت جوانه‌ای)	متوفی (بافت جوانه‌ای)	پل زدن ناحیه برش
۴	برجسته (بافت جوانه‌ای) و خط دمارکاسیون	برجسته (بافت جوانه‌ای)	برجسته (بافت جوانه‌ای)	برجسته (بافت جوانه‌ای)	شاخی شدن

تجزیه و تحلیل آماری

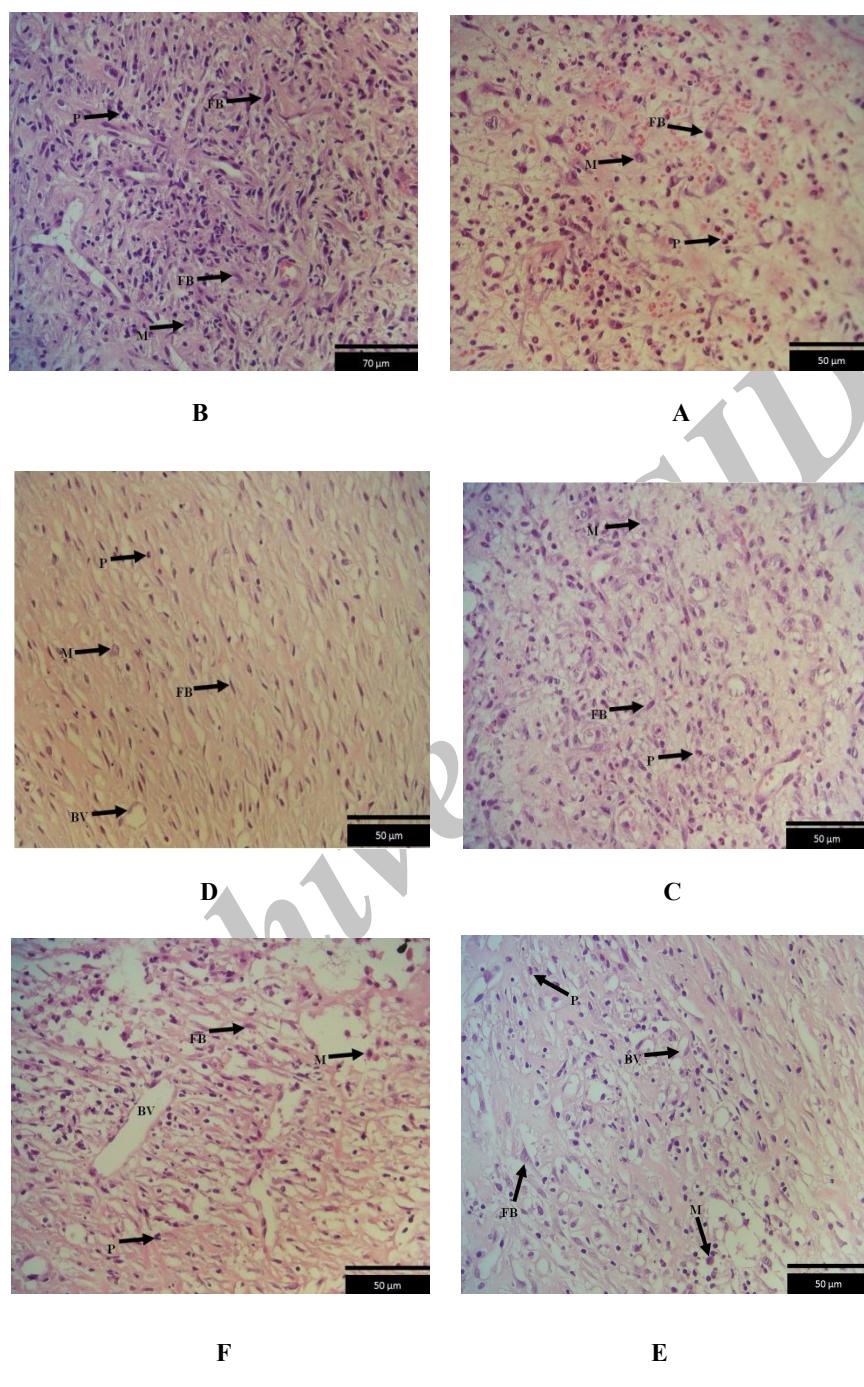
($p < 0.05$). در همین روز از لحاظ مهاجرت سلوول‌های اینمنی به محل زخم، کاهش بسیار قابل توجه و معنی‌داری در حضور سلوول‌های اینمنی چند هسته‌ای و افزایش سلوول‌های اینمنی تک هسته‌ای، در گروه درمانی با پماد ۳٪ انسانس گیاه نعناع فلفلی در مقایسه با سه گروه دیگر، و همچنین پماد ۱/۵٪ با گروه شاهد و کترل مشاهده گردید($p < 0.05$). از لحاظ نوزایش عروقی، نوزایش بافت پوششی و مهاجرت سلوول‌های فیربولاست به محل زخم، در گروه درمانی با پماد ۳٪ انسانس گیاه نعناع فلفلی در مقایسه با سه گروه دیگر، و همچنین پماد ۱/۵٪ با گروه شاهد و کترل مشاهده گردید($p < 0.05$). همچنین از نظر تشکیل لایه‌های شاخی، پماد ۳٪ از روز هشتم به میزان قابل توجهی شروع اپیتلیزاسیون را نشان می‌دهد که با روند صعودی ادامه یافته و در روز بیستم به حداثتر می‌رسد. در سه گروه دیگر اپیتلیزاسیون از روز دوازدهم مشاهده شده و با روند متوسطی تا روز شانزدهم ادامه می‌یابد. این روند متوسط در گروه درمانی با پماد ۱/۵٪ بسیار محسوس‌تر است. حداثتر میزان اپیتلیزاسیون در گروه‌های شاهد و کترل در روز بیستم بوده که با میزان آن در روز دوازدهم گروه درمانی ۳٪ برابری می‌کند. اما در مقایسه سایر پارامترهای مورد بررسی تفاوت معنی‌داری مشاهده نگردید(جدول ۲). در روزهای دوازده و شانزده پس از جراحی، پارامترهای نشان دهنده شدت آماس، نوزایش عروقی و سلوول‌های اینمنی روند کاهشی داشته و تفاوت معنی‌داری مشاهده نگردید. اما در دو پارامتر نوزایش بافت پوششی و همچنین حضور سلوول‌های فیربولاست در محل زخم، افزایش معنی‌داری در گروه درمانی با پماد ۳٪ انسانس گیاه نعناع فلفلی در مقایسه با سایر گروه‌ها و همچنین پماد ۱/۵٪ با گروه شاهد و کترل مشاهده گردید($p < 0.05$) (جدول ۲). در رور بیست بعد از جراحی کلیه پارامترهای مورد بررسی، روند نزولی داشته و تنها در میزان ضخامت بافت پوششی در گروه درمانی با پماد ۳٪ انسانس گیاه نعناع فلفلی در مقایسه با دو گروه شاهد و کترل تفاوت معنی‌داری مشاهده گردید(نگاره ۱) ($p < 0.05$).

داده‌ها به صورت میانگین \pm انحراف استاندارد(ها) ارائه شده است. نرمال بودن توزیع داده‌ها را برای متغیرهای بافت‌شناسی با استفاده از آزمون کولموگروف - اسپیرنوف مورد بررسی قرار گرفت. برای بررسی اختلاف معنی‌دار آماری، متغیرهای بین ۲ گروه، در هر بار اندازه‌گیری، با استفاده از مدل خطی عمومی برای اندازه‌گیری‌های مکرر (برای LDF) یا ویلکاکسون زوج نمونه آزمون (برای پارامترهای بافتی) رتبه مقایسه شد. برای تعییر میان گروهی بین فواصل زمانی اندازه‌گیری در طول فرایند بهبود زخم، آزمون کروس - کالولیس انجام شد. برای هر مقایسه، تفاوت در $p < 0.05$ در نظر گرفته شد. تجزیه و تحلیل آماری با استفاده از نرم‌افزار کامپیوتری انجام شد (SPSS نسخه ۱۸، شیکاگو، ایلینوی، ایالات متحده آمریکا).

نتایج

پس از بررسی و درج نتایج حاصل از گروه‌های شاهد، کترول و درمانی با پمادهای حاوی ۱/۵ و ۳٪ انسانس گیاه نعناع فلفلی، در جدول ۲ و مقایسه آنها با گروه شاهد، مشاهده گردید که در روز چهارم پس از جراحی، شدت آماس در گروه درمانی با پماد درمانی ۳٪ به میزان معنی‌داری نسبت به سه گروه شاهد، کترول و درمانی ۱/۵٪ کاهش یافته است ($p < 0.05$). در همین روز از لحاظ مهاجرت سلوول‌های اینمنی چند هسته‌ای و حضور سلوول‌های مخمر کاندیدا آلبیکنس در محل زخم، کاهش معنی‌داری در گروه درمانی با پماد درمانی ۳٪ درصد انسانس گیاه نعناع فلفلی در مقایسه با سه گروه دیگر مشاهده گردید($p < 0.05$). از لحاظ نوزایش عروقی نیز، افزایش معنی‌داری در گروه درمانی با پماد ۳٪ مشاهده گردید ($p < 0.05$). اما در مقایسه سایر پارامترهای مورد بررسی تفاوت معنی‌داری مشاهده نگردید(جدول ۲).

در روز هشتم پس از جراحی، شدت آماس در گروه درمانی با پماد ۳٪ انسانس گیاه نعناع فلفلی در مقایسه با سه گروه دیگر، و همچنین پماد ۱/۵٪ با گروه شاهد و کترول مشاهده گردید

نگاره A-نمای میکروسکوپی از سطح مقطع پوست پس از ۴ روز از ایجاد عفونت در محل زخم؛ A و C به ترتیب گروههای درمانی با پماد ۳٪ و ۱/۵٪ اسانس نعناع F و B گروه کنترل با حضور قابل توجه سلولهای ایمنی و آماس. و نمای میکروسکوپی از سطح مقطع پوست پس از ۱۲ روز از ایجاد عفونت در محل زخم D و E به ترتیب گروههای درمانی با پماد ۳٪ و ۱/۵٪ اسانس نعناع و گروه کنترل. فیبروبلاست (FB) سلولهای ایمنی چند هسته‌ای (P)، سلول ماکروفاز (M) و عروق خونی تازه تشکیل شده (BV). (رنگ آمیزی هماتوکسیلین - اوزین، بزرگنمایی $\times 200$)

جدول ۲- نتایج پارامترهای آسیب شناختی موثر در روند ترمیم زخم در گروههای مورد مطالعه

پارامترهای مورد سنجش						گروهها
نوژایش بافت پوششی	فیبروبلاست	نوژایش عروق	مهاجرت سلولهای اینعما	شدت آماس		
+	+	+	++++	++++	شاهد روز چهارم	
+	++	++	+++	+++	شاهد روز هشتم	
+	+++	++	++	++	شاهد روز دوازدهم	
++	++	++	+	+	شاهد روز شانزدهم	
++++	+	+	-	-	شاهد روز بیستم	
+	+	+	++++	++++	کنترل روز چهارم	
+	++	++	++	+++	کنترل روز هشتم	
++	+++	+++	++	+	کنترل روز دوازدهم	
++	++	++	+	+	کنترل روز شانزدهم	
++++	+	+	-	-	کنترل روز بیستم	
-	+	+	+++	+++	پماد ۱/۵ روز چهارم	
-	++ ^b	++ ^b	++ ^{ab}	++	پماد ۱/۵ روز هشتم	
++	+++ ^b	++	+	+	پماد ۱/۵ روز دوازدهم	
++++ ^{ab}	++	++	+	+	پماد ۱/۵ روز شانزدهم	
++++	+	++	-	-	پماد ۱/۵ روز بیستم	
-	+	+++ ^a	++ ^a	+++	پماد ۱/۳ روز چهارم	
++ ^a	+++ ^a	+++ ^a	+ ^a	+ ^a	پماد ۱/۳ روز هشتم	
++++ ^a	++++ ^a	++	+	+	پماد ۱/۳ روز دوازدهم	
++++ ^{ab}	+++	++	+	+	پماد ۱/۳ روز شانزدهم	
++++	+	+	-	-	پماد ۱/۳ روز بیستم	

ab : حروف غیر یکسان نشان‌دهنده اختلاف معنی‌دار در مقایسه با گروه شاهد است ($p < 0.05$).

موثر در فعالیت ضدقارچی و ضد میکروبی گیاه نعناع فلفلی می‌باشد(۱۹ و ۵).

تیمول بخشی از انسس و فرآورده‌های طبیعی حاصل از بسیاری از گیاهان می‌باشد که به عنوان ترکیب طبیعی ضد باکتریایی قوی به تنهایی یا در ترکیب با سایر مواد ضدباکتریایی بکار برده می‌شود. فعالیت‌های ضدباکتری، آنتی‌اکسیدان و ضدقارچ تیمول موضوع بسیاری از مطالعات بوده است (۱۴). بخصوص، نشان داده شده است تیمول در شرایط آزمایشگاهی در برابر قارچ‌ها و مخمرهای بیماری‌زا، از جمله آسپرژیلوس، کاندیدا آلبیکانس اثرات مهارکنندگی بالایی دارد(۸).

بحث

نتایج آسیب شناختی حاصل از این پژوهش نشان داد که استفاده موضعی از انسس برگ گیاه نعناع فلفلی در شرایط آزمایش بر روی نمونه موجود زنده، موجب توقف عفونت‌زاویی زخم پوستی آلوده شده به مخمر کاندیدا آلبیکنس می‌گردد. مطالعات بسیاری در زمینه خواص ضد قارچی انسس نعناع فلفلی، بدليل دارا بودن مقادیر بالایی از متول، تیمول، کارواکرول در محیط آزمایشگاه انجام گرفته است و بر همین اساس نشان داده شده است که این ترکیبات مهمترین اجزای

رونده التیام زخم عفونی شده با مخمر کاندیدا آلبیکنر، با کاهش معنی دار سلولهای فاز التهابی، یعنی نوترووفیلها و همچنین افزایش اصلی ترین سلول ایمنی فاز ترمیم یعنی ماکروفائزها و بدنبال آن افزایش معنی دار نوزایش عروقی، و در نتیجه افزایش سرعت بهبودی در مرحله اول فرآیند ترمیم زخم در مقایسه با گروه کترل گردیده است ($p < 0.05$). از سوی دیگر نشان داده شده است ماکروفائزها با جلوگیری از گلیکوزیلاسیون دیواره کاندیدا آلبیکنر، از تغییر مورفوЛОژیکی مخمر مذکور و تولید هیف و بدنبال آن تولید مثل مخمر جلوگیری کرده، و در نتیجه موجب مهار رشد و تکثیر آن گردیده اند؛ همچنین از سوی دیگر ماکروفائزها با انجام فاگوسیتوز موجب کاهش تعداد آنها می گرددند ($p < 0.05$).

ارزیابی آسیب شناختی در روزهای هشت و دوازدهم پس از ایجاد زخم نشان دهنده شروع مرحله دوم زخم، مرحله تزايد سلولی با افزایش مهاجرت سلولهای فیروblast و همچنین شروع نوزایش بافت پوششی می باشد ($p < 0.05$). نتایج حاصل از پژوهش حاضر نشان داد که استفاده موضعی از پماد حاوی اسانس برگ گیاه نعناع فلفلی، بخصوص در دوز بالاتر ($p < 0.03$)، موجب افزایش معنی دار مهاجرت فیروblastها به محل زخم و نوزایش بافت پوششی و در نتیجه افزایش سرعت بهبودی در مرحله دوم فرآیند ترمیم در مقایسه با گروه شاهد و کترل گردیده است ($p < 0.05$).

ارزیابی آسیب شناختی در روزهای پایانی نشان دهنده وضعیت مرحله بلوغ زخم، با افزایش تراکم و باندل شدن کلاژن های ترشحی و همچنین تولید بافت شاخی می باشد ($p < 0.05$). نتایج حاصل از پژوهش حاضر نشان داد که استفاده موضعی از پماد حاوی اسانس برگ گیاه نعناع فلفلی، بخصوص در دوز بالاتر ($p < 0.03$)، موجب افزایش معنی دار ترشح کلاژن در محل زخم و ضخامت بافت پوششی و در نتیجه افزایش سرعت بهبودی در مرحله پایانی فرآیند ترمیم در مقایسه با گروه شاهد و کترل گردیده است ($p < 0.05$).

نشان داده شده است تیمول به عنوان یک ترکیب قارچ کش، تاثیر بسیار قوی در برابر سویه مقاوم کاندیدا آلبیکنر به فلوکونازول، در موارد جدا شده از موجود زنده، در ترکیب با فلوکونازول و یا آمفوتیریسین B و حتی به تنهایی دارد ($p < 0.05$). میکاران در یک مطالعه بر روی موجود زنده نشان دادند که عصاره آبی گیاه گون بدلیل دارا بودن مقادیر متناظری از تیمول، موجب مهار عفونت سیستمیک و جلدی ناشی از کاندیدا آلبیکنر می گردد ($p < 0.05$).

بر همین اساس Tyagi و Malik طی مطالعات آزمایشگاهی خود نشان دادند که اسانس نعناع فلفلی قادر است از طریق جلوگیری از تغییر شکل در دیواره مخمر کاندیدا آلبیکنر مانع از ایجاد شکل پاتوژن و در نهایت مهار عفونت گردد ($p < 0.05$). همچنین Mathur و همکاران نشان دادند که عصاره مтанولی نعناع فلفلی فعالیت ضد قارچی بسیار خوبی در برابر سویه های قارچی کاندیدا آلبیکنر، ساکارومیسز سرویزیه و پنیسیلیوم نوتاتوم دارد ($p < 0.05$).

فرآیند بهبود زخم، در انواع مختلف زخم پیچیده بوده و با توجه به همپوشانی فیزیولوژیکی، به سه مرحله التهاب، تکثیر بافت همبند، و بازسازی تقسیم می گردد. وقوع دقیق تمام این مراحل در زمان مناسب، باعث می شود فرآیند بازسازی و بهبود زخم به صورت عادی امکان پذیر شود. حال افزایش سرعت هر یک از این مراحل یاد شده ترمیم، موجب تسريع کلی زمان بهبودی زخم می شود ($p < 0.05$). چند ساعت بعد از وقوع زخم مرحله التهابی با ورود سلولهای ایمنی چند هسته ای آغاز می شود و پس از ۸ ساعت با ورود سلولهای ایمنی تک هسته ای و تولید بافت جوانه ای تداوم می یابد ($p < 0.05$). وجود این سلولهای ایمنی چند هسته ای به منظور کوتاه شدن مرحله التهابی و هم چنین برای حداقل رساندن درد و اسکار مورد نیاز است ($p < 0.05$). نتایج حاصل از پژوهش حاضر نشان داد که استفاده موضعی از پماد حاوی اسانس برگ گیاه نعناع فلفلی، بخصوص در دوز بالاتر ($p < 0.03$)، موجب کاهش طول دوره التهاب و شروع مرحله دوم

6. Farahpour, M., Habibi, M. (2012): Evaluation of the wound healing activity of an ethanolic extract of Ceylon cinnamon in mice. *Vet. Med.* 57(1): 53-7.
7. Ghosh, V., Saranya, S., Mukherjee, A., Chandrasekaran, N. (2013): Antibacterial microemulsion prevents sepsis and triggers healing of wound in wistar rats. *Colloid Surface B.* 105.
8. Giordani, R., Regli, P., Kaloustian, J., Mikail, C., Abou, L., Portugal, H. (2004): Antifungal effect of various essential oils against *Candida albicans*. Potentiation of antifungal action of amphotericin B by essential oil from *Thymus vulgaris*. *Phytotherapy Res.* 18(12): 990-995.
9. Guo, N., Liu, J., Wu, X., Bi, X., Meng, R., Wang, X., Xiang, H., Deng, X., Yu, L. (2009): Antifungal activity of thymol against clinical isolates of fluconazole-sensitive and-resistant *Candida albicans*. *J. Med. Microbiol.* 58(8): 1074-1079.
10. Lewis, L.E., Bain, J.M., Lowes, C., Gillespie, C., Rudkin, F.M., Gow, N.A., Erwig, L.P. (2012) Stage specific assessment of *Candida albicans* phagocytosis by macrophages identifies cell wall composition and morphogenesis as key determinants. *PLoS pathogens.* 8(3): e1002578.
11. Mathur, A., Purohit, R., Mathur, D., Prasad, G., Dua, V. (2011): Pharmacological investigation of methanol extract of *Mentha piperita* L. roots on the basis of antimicrobial, antioxidant and anti-inflammatory properties. *Der. Pharmacia. Sinica.* 2(1):470-477.
12. Mikaeili, A., Karimi, I., Shamspur, T., Gholamine, B., Modaresi, M., Khanlari, A. (2012): Anti-candidal activity of *Astragalus verus* in the in vitro and in vivo guinea pig models of cutaneous and systemic candidiasis. *Rev. Bras. Farmacog.* 22(5): 1035-1043.
13. Ozay, Yusuf, Ozyurt, Sabri, Guzel, Sevda, Cimbiz, Ali, Olgun, Esra, G., Kasim Cayci, M. (2010): Effects of equisetum arvense ointment on dermal wound healing in rats. *Wounds.* 22(10): 261.
14. Palaniappan, K., Holley, R.A. (2010): Use of natural antimicrobials to increase antibiotic

با توجه به نتایج حاصل از پژوهش حاضر و سایر محققین، می‌توان چنین بیان کرد که انسانس گیاه نعناع فلفلی بدليل دارا بودن تیمول، متول، ترکیبات فول و فلاونوئید، و همچنین اکسید کتندهایی مانند پیریتون اکسید و ترین‌ها دارای خاصیت ضد باکتریایی و ضد مخمری بخصوص کاندیدا آلبیکنیس بوده و همچنین بدليل خاصیت آنتی اکسیدانی ترکیبات شیمیایی یاد شده، توانسته علاوه بر کنترل عفونت پوستی تجربی موجب افزایش سرعت ترمیم نیز شود. نتایج مطالعه حاضر نشان داد که استفاده موضعی از انسانس گیاه نعناع فلفلی بخصوص پماد ۳٪، در ارزیابی آسیب شناختی، موجب بروز اثراط مثبت آن در روند التیام زخم‌های تمام ضخامت عفونی با کاهش زمان مرحله التهابی و میزان عفونت بافتی و همچنین افزایش نوزایش عروقی، مهاجرت فیبروبلاستی و نوزایش بافت پوششی می‌باشد. در مجموع پماد ۳٪ از لحاظ تاثیرگذاری نسبت به گروه ۱/۵٪ بهتر، و گروه کنترل بسیار بهتر عمل کرده است.

فهرست منابع

1. Agarwal, V., Lal, P., Pruthi, V. (2010): Effect of Plant Oils on *Candida albicans*. *J. Microbiol. Immunol. Infect.* 43(5): 447-51.
2. Beldon, P. (2010): Basic science of wound healing. *Surgery* (Oxford). 28(9): 409-412.
3. Brown, A.E. (2009): *Benson's Microbiological Applications: Laboratory Manual in General Microbiology, Short Version*: McGraw Hill.
4. Conforti, F., Sosa, S., Marrelli, M., Menichini, F., Statti, G.A., Uzunov, D., et al. (2008): In vivo anti-inflammatory and in vitro antioxidant activities of Mediterranean dietary plants. *J. Ethnopharmacol.* 116(1): 144-51.
5. Dambolena, J.S., López, A.G., Rubinstein, H.R., Zygaldo, J.A. (2010): Effects of menthol stereoisomers on the growth, sporulation and fumonisin B1 production of *Fusarium verticillioides*. *Food Chem.* 123(1): 165-70. susceptibility of drug resistant bacteria. *Int. J. Food Microbiol.* 140 (2): 164-168.

15. Raja, R.D.A., Jeeva, S., Prakash, J.W., Antonisamy, J.M., Irudayaraj, V. (2011): Antibacterial activity of selected ethnomedicinal plants from South India. Asia. PAC. J. Trop. Med. 4(5): 375-8.
16. Sasidharan, S., Nilawatyi, R., Xavier, R., Latha, L.Y., Amala, R. (2010): Wound healing potential of *Elaeis guineensis* Jacq leaves in an infected albino rat model. Molecules. 15(5): 3186-99.
17. Siddiqui, A.R., Bernstein, J.M. (2010): Chronic wound infection: facts and controversies. Clin Dermatol. 28(5): 519-26.
18. Singer, A.J., Clark, R. (1999): Cutaneous wound healing. N. Engl. J. Med. 341(10): 738-46.
19. Singh, R., Shushni, M.A., Belkheir, A. (2011): Antibacterial and antioxidant activities of *Mentha piperita* L. Arab. J. Chem. In Press.
20. Tyagi, A.K., Malik, A. (2011): Antimicrobial potential and chemical composition of *Mentha piperita* oil in liquid and vapour phase against food spoiling microorganisms. Food Control. 22(11): 1707-14.